„Siis peate küll väga ettevaatlikud olema," hoiatas Malle.

„Oh ei," hüüdis Maasi, „minul ja Niksil on pesatäis poegi jälle. Täna viime lastele jõulutoiduks isegi küpsiseid ja šokolaadi," rõõmutsesid hiired. Nukud jutustasid lühidalt endi pikast reisust. Hiired lubasid mõnel teisel ööl veel reisulugu kuulama tulla.

Korraga hakkas Helve voodist välja ronima.

„Kuhu ta nüüd peaks minema?" muretses Peedu.

„Head ööd!" hüüdsid Niksi ja Maasi ja kadusid välkkiiresti jõulukompvekkidega kapi alla nurka. Pikas valges öösärgis Helve tuli nukkude juurde ja laskus põlvili.

„Küll olete ilusad, mu nukukesed!" sosistas ta südamlikult. „Kas teil on külm magada?"

„Ei ole külm," trööstis Peedu, kuid Helve ei mõista nukkude kõnet. Helve haaras mõlemad nukud sülle ja vudis kiiresti voodisse.

„Malle ja Peedu, nüüd on teil hästi soe," ütles ta ja võttis mõlemad nukud kaissu.

„Just kui Mari. Ka tema võttis meid jõuluööl enda juurde magama," sosistas Peedu.

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 128